
K.C.C.O. Cineo nieuwsbrief 60ste jaargang december 2016/2

Stichter: J. Ghesquiere

Verschijnt 2 maandelijks in PDF via onze website (6 nummers)

<http://www.kcco.be/>

&

<http://kcco.jimdo.com/>

Uitgegeven door de Koninklijke Ciné Club Oostende

Hoofdredactie & Redactieraad: Raad van Bestuur K.C.C.O. (verantwoordelijke uitgever)

Daniël De Vos ondervoorzitter, penningmeester & Programma-opmaak:

Kastanjelaan 6D 301 B-8400 Oostende Tel. 059-80 75 97

Bankrek, K.C.C.O.: IBAN: BE16 4775 6147 5174 BIC: KREDBEBB

Clublokaal: Hotel «Royal Astrid» zaal Beethoven Wellingtonstraat 1, B-8400 Oostende - Tel. 059-51 51 55

Voorzitter: Julien Loncke

Dorpsstraat 109

B-8432 Middelkerke-Leffinge

Tel. 059-30 25 92

E-mail: julien.loncke [at] telenet.be

(uittredend 2017)

Secretariaat & afgevaardigde Cultuurraad: Pierre Decru

Karel Janssenslaan 5 bus 6

B-8400 Oostende

Tel. 059-70 26 65

E-mail: pierre.decru [at] belgacom.net

(uittredend 2019)

Ondervoorzitter, Penningmeester & Programma-opmaak & afgevaardigde Cultuurraad: Daniël De Vos

Kastanjelaan 6D 301

B-8400 Oostende

Tel. 059-80 75 97

E-mail: dan.vos [at] telenet.be

(uittredend 2018)

P.R. & Techniek: Jeannette Mortier

Kastanjelaan 6D 301

B-8400 Oostende

Tel. 059-80 75 97

E-mail: dan.vos [at] telenet.be

(uittredend 2018)

Techniek, Webbeheer & Cineo Nieuwsbrief: Jean-Pierre Devolder

Amsterdamstraat 49

B-8400 Oostende

E-mail: j.p.devolder [at] gmail.com

(uittredend 2017)

Woordje van de voorzitter

Ik hoop dat de aanloop naar een nieuwjaar 2017 goed is verlopen voor u en uw familie. De Kerstdagen zijn immers ideale momenten van bezinning om een terugblik te werpen op wat voorbij is.

Ik wens dan ook voor alle leden van onze Koninklijke Ciné Oostende, hun familie en kennissen, en ook voor alle lezers van onze nieuwsbrief een gelukkig en voorspoedig nieuwjaar met vooral een uitstekende gezondheid en veel succes in alles wat zij ondernemen.

Lees vooral aandachtig de berichtgeving in onze nieuwsbrief nr 2 opgegeven door onze ondervoorzitter Daniël De Vos. Alvast enkele komende gegevens: 9 januari 2017: bestuursvergadering; 11 januari 2017: clubfestival in ons lokaal; 21 januari 2017: clubfeest; 25 januari 2017: Algemene Statutaire Ledenvergadering.

Wij hopen u allen terug te zien op deze activiteiten met vooral de beslissing die wij moeten nemen op de algemene statutaire ledenvergadering van 25 januari 2017.

Ik hoop verder dat u in familiekring het nieuwe jaar 2017 vol geluk en voorspoed kunt inzetten

Julien Loncke, voorzitter Koninklijke Ciné Club Oostende.

Reisgroeten

Wij ontvingen vakantiegroeten van Jef en Daniella Demarcke vanuit Zuid-Italië.

K.C.C.O. clubnieuws

Er is ook een aanbod tot verkoop van alle projectiemateriaal in het bezit van de club nl. projectietafel-beamer Canon XEED + reservelamp-versterker met bijhorende boxen - videorecorder JVC - 2 DVD spelers merk JVC en Targa - Blu-ray speler SONY - groot projectiescherm celexion fastfold mobil expert(406x305 cm) en nog allerlei klein materiaal.

Inlichtingen te vragen aan de penningmeester Daniel De Vos - email dan.vos @telenet.be

Woensdag 11 januari 2017 :

Laatste 59e Clubfestival in ons clublokaal van Royal Astrid aanvang 20u00. zonder jurering met aanvang om 20u.- vrije gratis toegang voor alle geïnteresseerden .

Programma clubfestival 2017

- Ibiza op zijn winters-film van Jef Demarcke-duur12 min.
- Een parel van een eiland-film van Jef Demarcke-duur 21 min.

Pauze

- Het eiland van de eeuwige Lente-film van Daniel De Vos en Jeannette Mortier-duur 13 min.
- Een spiegel op het Noorden - film van Jef Demarcke-duur 13 min.

Menu clubfeest op zaterdag 21/01/2017 om 19u in zaal Verdi in hotel Royal Astrid.

- Voorgerecht: Cocktail met roze garnalen
- Hoofdgerecht: Kalkoenstukje met druivensaus warm fruit en aardappelrösti
- Dessert: Gebak van het huis met garnituren

Inclusief: glaasje Cava,wijn, water, en koffie inbegrepen voor de prijs van 35,00 euro per persoon.

Inschrijving en betaling op rekening KCCO (zie website) tegen 18 januari 2017.

Daniël De Vos ondervoorzitter, penningmeester & Programmatie:
Kastanjelaan 6D 301 B-8400 Oostende Tel. 059-80 75 97
Bankrek, K.C.C.O. IBAN: BE16 4775 6147 5174 BIC: KREDBEBB

Werkavond van woensdag 17 november 2016 - Verslag Pierre Decru

Wij weten allen dat ons lid Dirk Nolf beschikt over recent en degelijk filmmateriael maar wàt hij filmde en waarmee, bleef ons de laatste tijd onbekend ... tot wij, enige tijd geleden, bij hem aandrongen om toch voor één keer met eigen werk uit zijn schelp te kruipen.

Bij wonder hapte hij toe en werd geprogrammeerd voor een projectie op deze avond.

Wij konden genieten van enkele gekopieerde 16 mm speelfilms uit midden 1980 en reportages over recente stadsactiviteiten in en om Oostende. Dirk heeft alles op zijn laptop staan en deze is aangesloten op de beamer. Deze laatste heeft echter geen audio aansluiting en de laptop mist er een voor de versterker ... daarom moesten wij ons tevreden stellen met klank uit de PC luidsprekers. (elementair, maar dat went rap)

Film 1. "De Nar en de Koning" (??) 2015

Ik geef er zelf maar een titel aan want die is mij ontsnapt. Wij kijken naar een leuk verfilmde straattheater, gespeeld door de groep "Nut en Vermaak", een optreden tijdens het "Pauluskleintje" (mèt nadruk op K), een volkse activiteit vóór de aanvang van de jaarlijkse "internationale" Paulusfeesten, op en rond het St. Pieters en Paulusplein te Oostende.

Tijdens zulke openluchtevenementen, waar meestal nog terrasjes voorzien zijn, tonen omstaanders meestal weinig respect voor optredende spelers en kwetteren er maar op los - en dat wordt hier ook weer hoorbaar bewezen. Om die vervelende stoorzenders te overkoepelen en de teksten vatbaarder te maken heeft Dirk er dan maar ondertitels aan toegevoegd.

Film 2. "Herdenking 14/18" 2015

Ex-clublid Peter Heedfeld vroeg vier clubleden hun medewerking te verlenen om gezamenlijk opnamen te maken van een concert, gegeven in de Sint Pieters en Pauluskerk te Oostende, in het kader van de 100-jarige herdenking aan de Eerste Wereldoorlog.

Het grote symfonieorkest met koor en voordrachtgevers werd aldus met 5 camera's opgenomen vanuit evenveel standpunten. Dirk, Peter, mijzelf en nog drie voor mij onbekende medecineasten werden strategische opnameplaatsen aangewezen. De klank werd door één centrale micro opgenomen. Deze klankweergave die de mini luidsprekers van de PC moet weergeven, komt voor zo een massale voorstelling eigenlijk onvoldoende tot zijn recht.

Het opstellen, de volledige algemene repetitie, (zonder publiek) de pauze, de toeloop van het talrijke genodigden en de uiteindelijke uitvoering, nam een kleine zes uur in beslag - de cineasten, rechtstaand, verdoken, stil en onopgemerkt. Maar, wat heb je al niet over om je hobby op zulke manier uit te oefenen, niet?

De montage van de vijf simultane opnames is verrassend goed geslaagd; de beeldwissels bieden met close-ups en totaalbeelden de nodige ruimte voor het continu volgen van muzikanten en koor. Spijtig dat na een kwartier de klank van de laptop op onverklaarbare wijze geleidelijk wegviel waarbij deze projectie werd stilgelegd.

Film 3. "Ensor viering" - 2015

Opnieuw een concert, ditmaal in het kader van de jaarlijkse James Ensor viering, een samenwerking met meerdere cultuur gezelschappen. Opnieuw een simultane opname door enkele cineasten waaronder Dirk, in het Duinenkerkje te Mariakerke. Me dunkt was het een quintet, maar de close-up sequenties van de virtuoze strijkers zijn werkelijk opvallend te noemen. Onderwijl krijgen wij tussen de partituren als inlas enkele typische kerkdecoraties te zien. Mooi afgewerkt.

Film 4. "De Joker" - 16 mm speelfilm uit 1987.

Dit waren nogal eens dè goede tijden. Eén vraagje voor medewerking - op een willekeurige 'wekelijkse' werkavond - en wel tien vrijwilligers waren bereid bevonden om te acteren, klank op te nemen, lampen op te stellen ... enfin, ook gewoon om er bij te horen.

Na het uitwerken van een plot en het opmaken van een draaiboek, was Dirk begonnen aan een van de moeilijkste maar ook boeiendste opgaven, horend bij het maken van een speelfilm: de regie.

Naast een cast van wel een tiental spelers, speelt Jan Surmont hier de hoofdrol als straatboefje die het, via allerlei linkse intriges en elimineren van opdrachtgevers, kan schoppen tot een notoire maffiabaas aan de Côte d'Azur die er met het het "Boontje" gaat lopen.

Winner takes all ... Wat een plot! Eigenlijk met een happy end ... maar waar is "Loontje" gebleven?

Film 5. "Cycloop" - 16 mm speelfilm 1987

Dirk is altijd een bescheiden jongen geweest die begrip toont voor de ernst in onze samenleving. Niet alleen begrip maar ook een scherpe kijk daarop. Dat leidde tot iets wat wij van Dirk nooit hadden verwacht: het maken van een kluchtfilm. Cycloop staat hier voor het logo van een amateuristische vrije TV zender die met eigen middelen, plus een beetje verhoopde financiële steun van de nieuwe kijkers, hen een nieuw soort activiteitenprogramma aanbiedt.

Als je even alle in deze film toegepaste nonsens en grollen opzij schuift, herken je in dit 30-jaar oude thema de voorloper van onze eigen, eerder ernstige regionale zender ... een Focus avant la lettre dus.

Wij zien hier, met enige droefheid, enkele oud-filmclubleden aan het werk die ons helaas voorgoed hebben verlaten: Pierre Willaert, François Lacoure, André Leplae, Edith Vermeire. Anderen, die al een tijdje geleden de handdoek in de ring gooiden, laten zich van hun grappigste kant zien: Nicole, Raoul, Jo, Roger, Yvette, Michel, Marc ... Maar ja, dat was dan ook 1987- de gulden jaren van onze hobby: geen computers, geen video, geen Internet, geen Sabam, geen Netflix, geen beperking, maar daarentegen veel tijd voor onze hobby met clubuitstappen, wedstrijden en festivals alom ... wat doet de tijd ons toch aan?

Film 6. "Sint Maarten"

Dit is een film, samengesteld uit foto's van een reis naar Sint Maarten, het kleine maar zonnige eilandje in de Caraïbische zee. Het is gesplitst in een Frans en een Nederlands deel en hebben Frans en Nederlands als officiële taal. De bevolking stamt grotendeels af van Engelstalige slaven en hierdoor is de voertaal Engels. Maar daar hebben wij in de film weinig aan omdat er bij de leuke reeks overvloeiende foto's enkel een muzikje bijloopt. Dirk was er op familiebezoek en kon rustig alle hoeken van het eiland verkennen. Sint Maarten is vooral gekend voor zijn vervaarlijke luchthaven waar de vanuit zee aanliggende wide bodies over de koppen van de strandbevolking scheren, om enkele meters verder de wielen op het startbaannummer te plakken. (te bekijken op You Tube) Gelukkig gebeuren alle landingen via ILS (Instrument Landing System) en maken de toestellen geen kans om van hun geleide aanliegroute af te wijken.

Afgezien daarvan, heerst er op het eiland een uitgesproken gezellige Caraïbische vakantiesfeer.

Werkavond van woensdag 30 november 2016 - Verslag Pierre Decru

Wat doen hardnekkige, overblijvende species van een uitstervende soort wanneer hun creativiteit is opgedroogd? Het ziet er naar uit dat zij hun zelfgekweekte, intussen grijsgedraaide dinosaurussen zullen blijven afspelen tot iemand de moed heeft de stekker uit te trekken. Met alle respect voor het imposante Jura-gedierte, maar daar zijn wij nu wel toe gekomen ... En Jawel, het gaat hier over ons aller zorgenkind de "Film", item dat nu letterlijk het kind van de rekening dreigt te worden ...

70 Jaar ploeteren met het "bewegende beeld" heeft onze vereniging veel enthousiasme en amusement bezorgd maar soms ook veel frustratie, ongeplande aankopen of dead-lines die gehaald werden met de hakken over de wedstrijdsloot. Want, met onze toestelletjes liep niet altijd alles van een leien dakje - maar het waren wonderlijke apparaatjes; je kon er de tijd mee vastleggen. Het meest positieve eraan was dan weer de lokale en veelal universele kennismaking en vriendschap onder soortgenoten en het verkennen van onze omgeving, steden, landen, continenten, volkeren, dierensoorten, kunst en/of natuur.

Tjonge, wat hebben wij geduld moeten opbrengen met montages, speuren naar passende teksten en muziek ...

Nu heeft niemand nog geduld ... toch niet bij aanschaf van spullen en speeltjes - waarom zou men? In de commercie wordt geduld nu afgekocht met ongelooflijke voordelen: nu kan iedereen om het even wat online bestellen, 24/7 - met verzekering dat het ding binnen de 24 uur je deur staat; zelfs spul dat je niet echt seffens nodig hebt of misschien nog zult terugsturen.

Anderzijds wordt geduld aardig op de proef gesteld voor zaken waar men juist dringend behoefte aan heeft: maandenlange wachttijden bij afspraken zijn geen uitzondering; neem nu een rendez-vous bij de oogarts ...

Dit ter zijde en terug naar ons "Jurassic Park".

Vanavond hebben wij er toch maar weer even de stekkers ingeplugd om onder mekaar (nou, "mekaar") een paar films van mijzelf (P. Decru) te bekijken. Alzo sprak het programma op onze website.

Film 1. "THE SUNNY SIDE OF THE WEST" - 30 min. DV

De opnamen dateren van even voor het millennium. Fit genoeg om jaar na jaar het Westen van de Verenigde Staten te verkennen tripten wij van staat naar staat, Nationale Parken verslindend dat het een lust was. Deze film is, zoals de titel voorhoudt, een kijkverhaal zonder woorden dat loopt over drie naeen volgende reizen, meer bedoeld als souvenir- dan als wedstrijd-film. Daarin zijn markante plekje van Arizona, Colorado, Californie, New Mexico, Utah en Nevada, muzikaal aan mekaar gelinkt.

Film 2. "C.C.O. 1 MEI UITSTAP BRUPARCKI 1991" 18 min. - DVD

De opnamen werden oorspronkelijk gefilmd in het S-VHS. Ik had voor de leden een 1 mei-clubuitstap georganiseerd naar Bruparck! - het amusementencomplex op de Heizel aan de Brusselse rand.

Het programma hield in: Bezoek aan het Atonium, waar, in de bollen, de expo "Het Biogenium Mysterie" liep, met als thema de menselijke cel, een bezoek aan Mini Europa, en tot slot naar de Kinepolis complex waar in de IMAX "The Dream is Alive" werd vertoond, een reis met de Spaceshuttle Discovery, gedraaid met alle cinematografische superlatieven qua grootte, scherpte en klank.

Om een groeps-korting mee te pikken voor de geplande bezoeken was een voorwaarde verbonden: de groep moest minstens uit 20 personen tellen. Met ons toen hoge aantal leden lukte dit wonderwel.

Geen clubuitstap is die naam waardig zonder eten en drinken. Aan gezellige Horecazaken op loopafstand, geen nood in Bruparck! In de film herkennen wij vele oud-leden: Achiël en zijn broer, Marie-Jeanne en Roger Dereu, samen met zijn broer en echtgenote, Christa Pieters, Jeanine Deroo met dochterje, Dirk Nolf, Jo en Jeanne Durlinger, Julien en Edith Loncke met dochter Klodien en vriendin, Robert Gayina, Yvette Degroote, Frieda met ...

De helft van dit groepje clubleden bestaat uit "die-hards" die zich tot op vandaag hebben vastgehouden aan hun lidkaart; daarnaast enkelen die dat niet langer nodig vonden. De andere helft is helaas niet meer onder ons en beleeft, voor zover wij dat kunnen aannemen, het universum vanuit tijdloos perspectief ...

Film 3. "LUCHTDOOP" - 20 min. DVD

Marc Juncker, een oud-clublid en jarenlang persoonlijke vriend, vroeg mij de doop van zijn eerstgeborene te filmen. Het zou Marc niet zijn om dit familiale evenement te laten plaatsgrijpen in normale modus ... Het moest iets speciaals worden en zo belandde ik op 16 juni 1994 met camera en al aan boord van een Antonov AN2, de stoere Russische één motorische tweedekker voor negen passagiers plus piloten.

Het kindje met zijn ouders Marc en Kathleen, de grootouders, peter en meter, de pastoor met zijn huishoudster, de piloot, mijzelf en Frieda waren aan boord geklommen en ... daar gingen wij, vanaf de Oostendse luchthaven de lucht in, richting grondgebied Klemskerke. Wij vlogen op een hoogte van pakweg 1000 voet tot boven de plaats waar het jonge koppel toen gedomicilieerd was.

Om het kindje op christelijke wijze te dopen werd de passagiersruimte symbolisch omgevormd tot een kapel.

Het geluid van de grote vliegtuigmotor overstemde bijna volledig de ceremonie. In deze nauwe ruimte, niet groter dan een minibusje, was weinig plaats voor goede standpunten - mijn D-VHS camera wurmde zich tussen, langs en boven de hoofden van de passagiers om de pastoor's handelingen te kunnen volgen. Om veiligheidsredenen werd de doopskaars niet ontstoken.

Na de landing werden bij het uitstappen alle luchtdoopreizigers verwelkomd (jawel, op de tarmac) met een glaasje Champagne. Wat had je verwacht? Schweppes?

Film 4. "KCCO AUTORALLY BACHTEN DE KUPPE 1999" - DVD - 18 min.

Deze film had ik opgedragen aan medelid Albert Vlamincx, die kort na de rally, plots was overleden.

Albert had, samen met zijn echtgenote Mady, de organisatie van deze rally op zich genomen. Andere behulpzame clubdames en -jongens hadden zich verdienstelijk gemaakt bij het inrichten van het sympathieke lokaaltje van voetbalclub Leffinge, waar het traditionele "after-Rally" clubbanket/barbecue zou plaatsgrijpen.

Na de autotocht in de Westhoek, stond onze huischef Jef Demarcke ons vanachter zijn 'halve ton-BBQ', afgeladen met sappig lekkers, op te wachten. Deze film, 17 jaar voorbij in een zucht, toont weer aan dat wie er toen bij was, genoot van de samenhangigheid alsof aan de camaraderie nooit een einde zou komen. Weerom helaas ...

Werkavond van 14 december 2016 - Verslag Pierre Decru

Schort er wat aan onze ingesteldheid? Krijgen wij het met de jaren (nmm)? Is het besmettelijk?

Ik kan er geen antwoord op plakken maar het ziet er naar uit dat wij het stilaan beginnen leuk vinden naar oude films te kijken.

Oude films bovenhalen is een beetje als naar oude foto's kijken: het voert je terug naar een andere tijd - plots wellen flarden herinneringen op: waar je stond bij die of deze opname, wie bij je was of wat je die dag allemaal had meegemaakt. Het voert je ook meteen naar die vaste inventaris materieel dat toen nodig was om die film af te maken. Niet alleen veel maar ook zwaar!

Voor een projectie in het clublokaal had je al een auto nodig. Je loopt niet zomaar met 30 kilo materieel de straat op ...

Elk lid had een ander soort synchronisatiesysteem. Meestal ging het er zo aan toe: Uitpakken en opstellen (daar was je een tijdje mee bezig), projector voorverwarmen, bandopnemer aankoppelen, op beide toestellen de startpunten gelijk zetten, vlug nog even een pijpensteelborsteltje door het filmkanaal halen, de mono/stereo uitgangen checken ...

en maar hopen op een start zonder hapering, lasbreuk of asjeblijft, nee, geen kapotte lamp!

Niet zelden gebeurde het dat een te ijverige operator vergat zijn filmspoel vast te klikken. Grote pech als die plots, midden de spannende projectie, een luide buiklanding veroorzaakte. Nog erger, als de aflopende, niet goed vastgemaakte filmstrook, onopgemerkt in de duistere projectiecabine, zich al minuten lang tussen je trappelende voeten had opgehoopt ... Daar kunnen de peluculeveteranen nog een mondjevol aan toevoegen.

Wat Daniel De Vos en Jeannette nu uit hun oude filmdoos toveren voert ons even terug naar de "eighties", de veteranentijd toen zij nog in de Rodenbachstad aangesloten waren bij Filmclub Kinaro en wat later, kortstondig bij Filmview Roeselare. Toen deze laatste, nog jonge vereniging vroegtijdig werd ontbonden, kwamen zij in 1991 aan boord van onze C.C.O. (wat trouwens een uitstekende keuze was), samen met Marcel Danneel en Willy De Vlieger.

Film 1. "DE KINDEREN VAN ATATURK" - 1986

Een indrukwekkend filmisch verhaal over het Turkije van 30 jaar terug.

Een documentairefilm, pakkend ingesproken door de ons ondertussen ontvallen tekstschrijver Marcel Danneel, Er wordt, bij de uitgebreide beeldopnames, in leerzame, lyrische trend, een hele brok geschiedenis aangehaald.

De baanbrekende Ideeën die Mustafa Kemal voor zijn land in petto had, werden ook gerealiseerd: afschaffing van het toenmalig heersende kalifaat, scheiding van Kerk en Staat, gelijke rechten voor mannen en vrouwen, en nog vele andere ingrepen naar Westers model. Kemal, toen president, stierf in 1938. Zijn vooruitstrevende ideeën staan vandaag, bijna honderd jaar later, in schril contrast op wat het volk nu opgedrongen wordt ...

Deze film plaatst de kinderen van Ataturk, zonder dat het dertig jaar geleden de bedoeling was, in een heel ander politiek getint daglicht.

Film 2. "MAROKKO" - 1987

Zou er sedert '87 veel veranderd zijn in Marokko? Hangt er vanaf hoe en wat je in beeld brengt. Woestijnen blijven woestijnen, vissers blijven vissers, nomaden blijven trekken, kooplui blijven waren aanprijzen ... Zij hebben nu wel allen een telefoontje bij en speuren zoals wij het Internet af ... Geen noodzaak aan GSM, SMS of GPS, toen. Gewoon met de nieuwe auto de zanderige Magreb in, de Berbers achterna.

Het indrukwekkend landschap, het doolhof van de Soeks, de bijna ruikbare stank bij de wolververijen en andere volkse gebruiken en artisanale beroepen, geven een totaalbeeld van Marokko's eigenheid.

In die tijd diende een goede camera enkel voor de beeldopname. Voor klank had je een draagbare bandopnemer met micro nodig. En die apparatuur had Jeannette op reis meegenomen.

Clubleden uit het videotijdperk kunnen niet inschatten welk ingewikkeld parcours de apart opgenomen klank toen moest afleggen om synchroon, zoals bij live opnames, terug bij het beeld te geraken ...

Deze techniek vergde enig technisch vernuft. Voor Jeannette echter, was dat maar een leuk stoeipartijtje met een stel bandopnemers en een pick-up voor de muziek. Voeg daar nog wat geperforeerde tape, een Synchronetta en een versterker aan toe en de klus is geklaard.

Het technisch vernuft won het pleit: wij horen het ritmische hameren van de koperbewerkers, het ploffen van de klei in de baksteenmallen en het gekwebbel van het groepje wasvrouwen; alles in nasync.

Vernuft, vindingrijkheid, geduld ... Vraag het een oldtimer maar ...

Film 3. "ZUID AFRIKA - EEN LAND APART" - 1997

Terwijl Daniel met zijn 16 mm Bolex Paillard bedrijvig was, deed Jeannette, wat verderop, haar ding met een S-VHS videocamera; een totaal nieuw medium die zij persé onder de knie wilde krijgen. Terwijl Daniel zijn montage met filmstroken afwerkte op grootvaders wijze met slijpen en plakken, leerde Jeannette monteren met nieuwe snufjes: inserts en audio dubs. Deze totaal aparte opname- en montagemethodes resulteerden niet in een totaal aparte film.

Er is, behalve een licht verschillende filmtechniek, veel gelijkenis met de 16 mm film waarmee Daniel op onze clubwedstrijd 1997 met unaniem goud werd beloond.

Ook in deze gelijklopende videomontage zien wij de sloppenwijken, de indrukwekkende natuur, de prachtige watervallen, maken kennis met Hottentotten en Zoeloes, zien pinguïns aan de kuststrook en alle wilde dieren in het Kruger Park ... Maar wij zullen waarschijnlijk nooit nog gelegenheid krijgen om deze twee aan elkaar gewaagde films echt te vergelijken.

Werkavond van 28 december 2016 - Verslag: Pierre Decru

Ik vrees dat dit onze laatste 'werkavond' - en meteen mijn laatste verslag daarover wordt. Dat het 'avond' is, dat zullen wij geweten hebben; dat er nog 'werk' te leveren valt aan vertoonde films is onbestaand.

Om deze laatste 'werkavond' toch een reden van bestaan toe te kennen kunnen wij gelukkig enkele films uit de filmotheek van **Jef Demarcke** over het doek laten rollen;

Jef is sinds jaar en dag een productieve filmer en daarbij horend, een verwoed wereldreiziger. Hij was zo voorzienig geweest om ons deze avond, "in geval van", niet in groep, onverrichterzake naar huis te laten gaan

De volgende selectie films zijn het sprekend bewijs van zijn productiviteit; allen met een

goede montage en voorzien van leerrijke commentaar.

Behalve "Almeria", die qua inhoud voor niets moet onderdoen, zijn de andere vijf echte festivalfilms die glansrijk de respectievelijke jurybeoordeling hebben doorstaan.

Het is dan ook verrassend te ontdekken dat deze films na ca 15 jaar nog helemaal niet aan hun mid-life crisis toe zijn.

Film 1. "TREKTOCHT DOOR VIETNAM" - 2007, 28'

Een filmische onderdompeling in authentieke oriëntale sfeer die, naast de ongeëvenaarde natuurpracht, een grote dosis geschiedenis presenteert.

Film 2. "ORADOUR-SUR-GLANE" - 2004, 10'

De gevolgen van foutieve en onmenselijke represaillemaatregelen, genomen door de bezetter tegen onschuldige burgers, staan als een brandvlek in de geschiedenis opgetekend.

Film 3. "AQUA" - 2002, 10'

Alles over ons dagelijkse water - en hoe wij het zouden moeten koesteren.

Film 4. "ALMERIA" (data onbekend)

Toeren doorheen Zuidoost Spanje; welig, warm, woest ... en weerkeergevoelig.

Film 5. "BESMEURD WATER" - 2003, 10'

Een vertellend verhaal uit de gruwelijke episode aan het Yzerfront tijdens de 1^e wereldoorlog.

Film 6. "YAMHURY YA KENYA" 2006, 16'

In dit Afrikaanse paradijs mag men een safari niet enkel als een kleurrijk onderdeel beschouwen, maar eerder als een onvergetelijke ervaring.

Het voelt wat raar aan om ons zo vertrouwd projectiemateriaal voor de laatste maal op te bergen.

Ja, er volgt nog wel een soort festivalletje januari 2017, met twee deelnemers en vier films in, zonder jury noch tralala - maar daarna zal het doek ... neen, niet vallen, maar definitief opgetrokken worden.

Hadden vele ex-leden er niet zo vroeg de brui aan gegeven, dan hadden wij ons 70 jaar K.C.C.O. bestaan (1947-2017) glansrijk kunnen vieren met een spetterend feest - al dan niet toekomstgericht.

Het zal in de plaats een sober afscheidsbanketje worden.

Iemand opperde ooit: "Pour qui et pourquoi, tout ce cinéma ..."

Opperhoofd Innabé van Nabuurland - door Pierre Decru

Ons zorgenkind 'Film', heeft altijd zijn thuis gevonden in de club - De naaste familie van 'Film' woont verspreid over de zes provincies van Nabuurland, die, zoals het hoort, bestuurd worden door een Opperhoofd.

Heel lang geleden had Nabuurland een zeer wijs Opperhoofd: wij noemden hem Innabé. Als een beschermende vader beloofde Opperhoofd Inabee zijn opgroeiende kinderen een onbelemmerde toekomst

Elk jaar hielden de provinciale families een reünie; een feest waarbij zij een weekend lang naar wel 100 eigen producties konden kijken. Daarna gaven zij er nog een ferme lap op met een gala en een banket als afsluiter.

Ook Het Opperhoofd Inabee hield van feesten en nodigde zijn kinderen elk jaar uit op zijn gezamenlijk Inabee Festival.

Dat ging zo enkele vreugdevolle jaren door tot, plots en geheel onverwachts, na een fatale slepende ziekte, Innabé de geest gaf. Het schijnt dat Innabé stierf van verdriet omdat hij had vernomen dat er een decreet in de maak was die de provinciale families alle autonomie zou ontnemen waardoor het Opperhoofd zijn bevoegdheid zou verliezen.

En zo gebeurde. Na Innabé's dood werd een stiefmoeder aangesteld: Cruella van Boven genaamd. Zij kreeg de zorg over alles wat liefhebbers over een scherm of een podium doet lopen: Onze 'Film' werd ondergebracht bij de familie Media waar de Foto's, de Dia's en de Podiums al hun vaste stek hadden. De Foto's waren in grote mate in de meerderheid; enkelen stamden uit de periode van de 'donkere kamers' en deden nog steeds aan ontwikkeling, anderen zetten voorzichtige stappen in de wereld der megapixels.

De kinderen van Film kregen al vlug de indruk dat zij in een vreemde familie waren beland waar anderen alles mochten doen wat hun hartje lustte.

Als aangenomen stiefkind kreeg Film stevast onprettige taken toegeschoven: reglementering op reglementering, drooglegging van commerciële muziekbronnen, beperkte keuze in aan te kopen imitatiedeuntjes, opgelegde opdrachten en een pak

invulformulieren. Eens aan de voorwaarden voldaan, kon Film inschrijven voor een projectie in Cruella's Filmwedstrijd - in een zaaltje, jawel, maar dan zonder publiek ... Dat was niet mooi.

Cruella creëerde een mooi prentenboek met glimmende foto's van haar favoriete kinderen, verslagen van en over bekende fotografen en bladzijden vol uitnodigingen om naar haar fotosalons te gaan kijken. Over 'Film', die eigenlijk al jaren ervaring had met digitale opnamen, fotografie, beeldkadrering, belichting of andere gulden sneden, werd in dat prentenboek maar weinig gerept.

Toch was het met Cruella van Boven niet allemaal kommer en kwel; geregeld kwam in het glitterblad ruimte vrij voor een interview met Film, om aan zijn of haar passie, het bewegende beeld, expressie te verlenen. De vraag is: welke foto-gekarameliseerde lezer zou zich daaraan interesseren?

Vele cineasten kregen weeral de indruk dat ook zij zich in die mooie magazine niet thuis voelden. De filmwereld is een aparte bezigheid die met bewegende beelden een verhaal creëert waarbij fotografie wel een grote rol speelt maar er slechts een onderdeel van is, samen met belichting, kadrering of montage, zonder nog maar te spreken over het voeren van regie, tekst- en klankmontage, wat film toch wat complexer en levendiger maakt dan een fotoklik.

Eigenlijk hebben cineasten recht op een eigen filmblad; een magazine die hun hobby weerspiegelt, lucht geeft aan hun noden en handelt over amateurfilm met rubrieken over wie iets doet of gedaan heeft en hoe of waar dat gebeurt, met artikelen over producten en allerlei weetjes. Zulke magazines bestaan in Europa, zelfs in het Nederlands; enkel niet in Nederlandstalig België ... Anderzijds zijn niet alle cineasten even kundig wat goede fotografie betreft al hebben de meesten degelijk materieel in huis. Bij het bewegende komt fotografische kennis goed van pas of wordt gaandeweg aangeleerd. Bij het maken van een film komen trouwens vele andere hindernissen om de hoek loeren.

Nu liggen de kaarten anders geschikt. Het is Cruella van Boven te veel geworden. Onlangs heeft zij het hoederecht over de provinciale families opgeschort. Had zij te veel kinderen te voederen en werden hierdoor haar staatstoelagen beknot? Zijn haar kinderen te happig geweest met verwerven van subsidies? Werd Cruella gedwongen tot het opleggen van onhaalbare taken aan de provinciale families die hen van de hongerdood moeten behoeden?

Voorlopig heeft Film nog een thuis in het clublokaal. Maar de navelstreng met de provinciale families is doorgeknipt.

En het voelt alsof iedereen, op zijn eigen eilandje, verweesd is achtergelaten.

Ik denk dat Film zichzelf heeft ontgroeid. Misschien is Film te oud geworden ...

Hoe konden die vorige Opperhoofden met meer eigen middelen dan subsidies al die families zo lang in stand houden?

Ach ja ... het waren allemaal ook zelf echte amateurs.

Tijd om afscheid te gaan
nemen.
Een deur die langzaam sluit.
Dan nemen we de benen.
Want het spel is bijna uit.
We trekken nog een allerlaatste
sprint.
En waaien verder op de vleugels
van de wind!

